

ZIEN

DE ONZICHTBARE
WERELD OM ONS HEEN

BLAKE K. HEALY

MET VOORWOORD VAN JENNIFER LECLAIRE

ZIEN

BLAKE K. HEALY

Zien

– De onzichtbare wereld om ons heen

Uitgegeven door Arrowz
info@arrowz.org
www.arrowz.org

Auteur: Blake K. Healy
Vertaling: Martin Strengholt
Omslagfinish en typografie: Ronald Gabrielsen, 3ig.org

ISBN 978 94 90489 50 2
NUR 707

Copyright © 2012, 2018 Blake K. Healy
Oorspronkelijke titel: The Veil
Oorspronkelijke uitgever: Charisma House Book Group, Lake Mary, Florida.
Alle rechten voorbehouden.

Copyright Nederlandse vertaling © 2024 Arrowz Media, Haarlem
Uitgegeven met toestemming.

De Bijbeltekst in deze uitgave zonder nadere bronvermelding is ontleend aan de Herziene Statenvertaling, © 2010 Stichting Herziene Statenvertaling.

Het gebruik van eerbiedskapitalen is aangepast aan de huisstijl van de uitgever van dit werk. Cursivering van Bijbeltekst en redactionele invoegingen tussen rechte haken zijn toegevoegd door de auteur of uitgever. Omwille van de leesbaarheid is waar mogelijk afgezien van inclusief taalgebruik als 'hij of zij' en 'zijn of haar' en gekozen voor de voornaamwoorden 'hij' en 'zijn' als onzijdige termen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier – met uitzondering van korte citaten in gedrukte recensies – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form, electronically, mechanically, by means of photocopying, recording or otherwise – with the exception of brief quotation in printed reviews – without the prior written permission of the publisher.

*Dit boek draag ik op aan
mijn vrouw April, die mij meer
vrijheid en liefde heeft gegeven dan
ik ooit had kunnen denken.*

Woord van dank

*Graag bedank ik al mijn vrienden en
familieleden die mijn leven zo verrijken.
Een speciaal woord van dank aan John
Pitzer, Brent Brownlee en Dean Porter
die me geholpen hebben bij dit boek.*

Inhoud

Aanbevelingen	9
Voorwoord van Jennifer LeClaire	11
Inleiding – Derde poging	13
<i>Mijn verhaal</i>	17
DEEL 1 • DEMONEN EN DERGELIJKE	
1. ‘Weten wie je bent	33
2. Gezonde zelfreflectie	39
3. In en rond het huis	51
4. Machten, overheden en meer	65
<i>Mijn verhaal</i>	75
DEEL 2 • ENGELN EN DE ONEINDIGHEID	
5. Een gelaagde werkelijkheid	87
6. Mensen	91
7. Engelen	101
8. Structuren	119
9. De gemeente	125
<i>Mijn verhaal</i>	133
DEEL 3 • EN NU JIJ	
10. Leren zien	147
11. Mogelijke blokkades	155
Nawoord – Waarom eigenlijk?	161
Bijlage – ‘Zien’ in de Bijbel	171
Aanbevolen literatuur	184
Over de auteur	185

Aanbevelingen

Dit boek staat boordevol verbazingwekkende verhalen uit de wereld van de zieners. Blake vertelt ons dat het zien een gave is die velen kunnen ontwikkelen. Na het lezen van dit boek merkte ik dat ik allerlei dingen waarnam die ik daarvoor nooit zag. Uit deze bladzijden stroomt een rijke zalving voor iedereen die met een open hart leest. Wees er klaar voor om die zalving te ontvangen. Laat je verrassen door wat je in dit boek leest.

– **Beni Johnson (1954-2022)**

Voormalig co-pastor Bethel Church, Redding

Wanneer het gaat over de gaven van de Geest, valt me op dat sommige gelovigen hun geloofsreis starten met overvloedige genade voor een bepaalde gave, zonder daar iets voor te hoeven doen. Ik denk dat Blake Healy zo iemand is. Dat kan oneerlijk lijken, zeker wanneer je hun verhalen leest. Maar volgens mij is het Gods bedoeling dat we niet jaloers of ongelovig zijn. We mogen juist leren van de ervaringen die zulke mensen opdoen terwijl ze al oefenend en struikelend volwassen worden in het gebruik van hun geestelijke zintuigen. Net zoals wij.

Dit boek staat boordevol fantastische ervaringen van iemand die geboren is met een overvloedige gave om in de geestelijke wereld te kijken. Wanneer je goed leest, ontdek je in de verhalen allerlei lessen over hoe de duisternis mensen probeert te beïnvloeden en hoe God in de geestelijke wereld om ons heen werkt. Ik hoop dat jouw verlangen om ‘in de geest te zien’ groeit, maar nog meer dat het boek je aanmoedigt om je uit te strekken naar een volwassen bovennatuurlijk leven met Jezus. De kerk en de wereld hebben dit nodig.

– **Sven Leeuwestein**

Adviseur, coach en mentor geestelijk leiderschap

Ik vond het heel jammer dat ik dit boek uit had!

– **Bill Johnson**

Senior pastor Bethel Church, Redding

Zien geeft niet alleen inzicht en antwoord op vragen rondom deze gave, maar activeert de lezer ook in het zien in de geest. Ik geloof dat dit in onze tijd niet alleen voor profeten is, maar dat God ernaar verlangt dat ieders geestelijke ogen opengaan. Zo zien we dat ‘die bij ons zijn, méér zijn dan die bij hen zijn’ (2 Kon. 6:16-17). Een boek zoals dit kan daarin instrumenteel zijn.

– **Marjon Rijswijk**

Rally the Troops

Het lezen van dit boek leidde me tot het simpele gebed: ‘Heer, wilt U ook mijn ogen openen?’ Maanden later tijdens een gebedsmoment in onze gemeente zag ik een engel achter een vrouw staan. Ik liep naar haar toe, vertelde haar wat ik zag en mocht een woord delen dat ik voor haar had ontvangen. Ze werd hierdoor erg bemoedigd en ging bidden voor anderen die vervolgens krachtig werden aangeraakt!

– **Wesley Russ**

Medevoorganger Shelter, Haarlem

Vaak hebben we de neiging om niet verder te kijken dan onze eigen, vertrouwde manier van omgaan met God en geestelijke zaken. Blakes boek is een geweldige kans om daarboven uit te stijgen. In zijn briljante schrijfstijl maakt hij zijn geestelijke zicht toegankelijk voor ons allemaal. Dit boek verbreedt je horizon, geeft je meer honger en rust je toe voor de dagen waarin we leven!

– **Paul Manwaring**

Senior leider Bethel Church, Redding

Voorwoord

bij de Nederlandse editie

God opent de ogen van gelovigen over de hele wereld voor de geestelijke dimensie. Hij herstelt de ogen van het lichaam van Christus en ik geloof dat Nederland met enkele andere landen in die ontwikkeling vooropgaat. Dit is Bijbels, want: 'En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik zal uitstorten van mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw ouderen zullen dromen dromen' (Hand. 2:17).

Zoals ik mijn studenten leer in mijn School of the Seers (schoolofthespirit.tv) en in mijn boek *De ziener*, hoef je geen profeet of ziener te zijn om in de geest te zien. Net zoals we Gods stem kunnen verstaan, kunnen we door dromen en visioenen zien wat Hij ons wil laten zien. God heeft ons werkelijk alle geestelijke zintuigen gegeven en Hij verwacht van ons dat we die oefenen en gebruiken (Heb. 5:14). Als we gevoelig zijn voor zijn hart, begrijpen we dat de geestelijke wereld reëler is dan de fysieke wereld waarin we leven. Zo ontwikkelen we de verwachting dat we zien wat God openbaart. Ik heb Nederland vele malen bezocht en zie dat God de Nederlandse kerk bekleedt met de zienerzalving.

We hebben allemaal voortdurend onderwijs over de geestelijke wereld nodig. Blakes boek *Zien* is een waardevolle aanvulling op de relatief kleine bibliotheek van boeken over de zienerzalving. Blakes verhalen zijn verbazingwekkend en altijd geloofsopbouwend. Hij weet buitengewoon goed uit te leggen hoe hij in de geest ziet en kan meesterlijk beschrijven wat hij zelf heeft gezien. Het boek moedigt je aan om je geestelijke zintuigen te trainen, zodat je kunt onderscheiden wat er in het onzichtbare gebeurt. *Zien* is een onmisbare aanvulling op mijn boek *De ziener*.

Als je *De ziener* hebt gelezen, dan zul je ontdekken dat Blake veel van mijn onderwijs bevestigt met de geweldige beschrijvingen van zijn visioenen. Als je mijn boek niet hebt gelezen, koop dan een exemplaar. Het geeft je de theologische basis die zijn fascinerende openbaringen Bijbels onderbouwt, aangevuld met getuigenissen van hedendaagse zieners. Blake zegt dat hij zich niet heeft gericht op theologie; mijn boek vult die leemtes op.

Eén advies: vergelijk jouw zienerervaringen niet met die van Blake. Hij heeft een door God gegeven gave om zeer scherp te zien. De meesten van ons hebben niet datzelfde startpunt. Laat zijn ervaringen je aanmoedigen en inspireren om te streven naar wat er mogelijk is: naar wat de Heilige Geest jou persoonlijk wil laten zien. Misschien zie je nooit een veelkleurige engel, en dat is niet erg. Je doel is om alles te zien wat God jou wil laten zien.

– ***Jennifer LeClaire***

*Oprichter schoolofthespirit.tv
en awakeningprayerhubs.com*

Derde poging

Mijn vroegste herinnering is dat ik een engel zag. Ik was twee en zat achter in de auto van mijn ouders in mijn kinderzitje. Mijn moeder zat achter het stuur en maakte een praatje met de kasbediende van een *drive-through* bank die uit zijn raampje leunde. Boven mijn moeders hoofd zweefde een groepje lampen ter grootte van honkballen. Ze deinden zachtjes heen en weer op het ritme van de aanbiddingsmuziek die uit de radio klonk.

Mijn tweede herinnering is dat ik een demon zag. Ik stond in de slaapkamer van mijn ouders en probeerde het gesprek op te vangen dat ze een verdieping hoger in de keuken hadden. De stemmen klonken gedempt en ik kon hen niet verstaan, maar uit de toon kon ik wel opmaken dat ze ruzie hadden. Ik staarde omhoog en terwijl ik daar zo stond, kwam er opeens een gezicht uit het plafond tevoorschijn dat als een enorme waterdruppel naar beneden zakte.

Het had een bleke huid en was vrij plat. Alleen de gitzwarte ogen sprongen eruit. Ook had hij scherpe, puntige tanden en een merkwaardig langwerpige hoofd. De demon maakte zich los van het plafond en zweefde naar me toe. Onder zijn schouders leek hij uit weinig meer dan rook te bestaan. Ik had er geen behoefte aan te ontdekken wat deze zwevende geest met me zou doen als hij mij bereikte, dus ik draaide me om, dook languit mijn ouders' bed in en trok het dekbed over me heen. Toen het een tijdje stil bleef, raapte ik al mijn moed bij elkaar en gluurde onder het dekbed vandaan. Het ding was weg.

Zo lang als ik me kan herinneren, zie ik al engelen, demonen en andere geestelijke dingen. Ik zie ze als ik ervoor kies om in de geestelijke wereld te kijken en dat doe ik met mijn eigen ogen, precies zoals ik jou zou zien als je hier naast me zat. Als je in de auto zit, kun je door de voorruit kijken naar alles wat in je omgeving te zien is. Je kunt kijken naar de weg en naar de andere weggebruikers (en dat is waarschijnlijk ook wel het verstandigst). Maar je kunt ook naar de voorruit zelf kijken, naar het glas en de waterdruppels en stofdeeltjes die erop zitten. Bij het zien in de Geest is het net zoiets. Je kunt je focussen op wat er in de materiële wereld om je heen gebeurt, of je kunt je richten op wat er in de geestelijke wereld gebeurt.

Dit boek is mijn derde poging om mijn gedachten over en ervaringen met de gave van het zien in de Geest op papier te zetten. Mijn eerdere pogingen gingen wat dieper en waren grondiger. Ik deed mijn best om elke ervaring zorgvuldig te analyseren en voor al mijn ideeën aanwijzingen in de Bijbel te vinden. Het was goedbedoeld, maar het resultaat was vrij droog en, eerlijk gezegd, nogal saai. Dat zou je vast en zeker mede aan mijn beroerde schrijverschap kunnen wijten, maar ik voelde dat er meer aan de hand was. Terwijl ik bijna de hoop verloor dat ik mijn ervaringen op een inhoudelijke maar tegelijk leesbare manier kon beschrijven, greep God in. Hij liet me zien hoe de vork in de steel zat.

‘Het probleem is dat je geen vertrouwen in je lezers hebt’, zei Hij.

En ik wist dat Hij gelijk had.

Met hernieuwde ijver en vol verlangen om mijn ervaringen met de wereld te delen, begon ik opnieuw. Ditmaal was mijn doel een duidelijk inzicht te geven in een gave waarvan ik geloof dat iedereen die zelf kan ervaren. Daartoe liet ik de meeste diepgravende analyses weg, gaf ik zo weinig mogelijk mijn eigen mening en voegde ik vooral meer verhalen toe.

Er zijn vragen die in dit boek niet beantwoord worden. Eerder zou ik me daar zorgen over hebben gemaakt, maar nu

heb ik het gevoel dat dit niet alleen een boek *over* het zien in de Geest hoeft te zijn, maar vooral ook een uitnodiging. Mijn advies is om de vragen en gedachten die je krijgt vooral zelf aan de Heer voor te leggen. Dat is misschien niet wat je wilt horen, maar het helpt juist om het uiteindelijke doel van dit boek dichterbij te brengen. Dat is namelijk om jou als lezer te stimuleren tot een diepere relatie met God.

Ik ben geen theoloog. Ik ben geen geleerde. Ik heb geen Grieks of Hebreeuws gestudeerd. Ik heb helemaal geen theologische opleiding gevolgd en het is ook niet mijn bedoeling om vanuit die invalshoek te schrijven. Mijn enige doel is om een stuk uit mijn leven met je te delen, zodat je zelf kunt bepalen wat het voor jouw leven kan betekenen.

Hier volgen enkele eenvoudige richtlijnen om je te helpen het meeste uit dit boek te halen.

1. Denk zelf na – Ik vertel je niet wat je moet vinden of geloven als het gaat om de ervaringen die ik beschrijf. Op sommige punten geef ik weliswaar een mening of gedachte weer, maar over het algemeen zul je zelf moeten bepalen wat je van deze dingen vindt. Maar geen zorgen: God zou je niet zo'n fantastisch stel hersenen gegeven hebben als het niet zijn bedoeling was dat je ze ook daadwerkelijk zou gebruiken.

2. Kijk wat je er voor goeds uit kunt halen – Het grootste risico dat ik neem bij deze aanpak van dit onderwerp, is dat ik aan jou als lezer vraag me hierin tegemoet te komen. Ik geef elke lezer de ruimte om zijn eigen conclusies te trekken over de dingen die ik gezien heb. Maar daardoor is het mogelijk dat je verkeerde en negatieve conclusies trekt over wat ik schrijf. Alles in dit boek is bedoeld om de heerlijkheid van God te laten zien. Het kan zijn dat je het niet eens bent met mijn ideeën over mijn ervaringen, of twijfelt aan de

echtheid van wat ik gezien heb. Maar dat vind ik niet erg, zolang je er maar op uit bent om de goede dingen uit mijn verhaal te halen.

3. Praat erover met God – Laten we Hem betrekken bij alles wat we denken en doen. Alles wat je buiten de context van je relatie met Hem doet, is verspilde energie. Zonder intieme relatie met je Schepper is het onmogelijk om iets positiefs uit dit boek (of welk ander boek dan ook) te halen. Hij kan zichzelf veel beter aan jou openbaren dan ik.

Ik realiseer me dat het wat aanmatigend kan overkomen als ik aan het begin van dit boek met een lijstje met eisen kom, maar deze drie dingen zijn van cruciaal belang als je er maximaal je voordeel mee wilt doen. Het is zeker mijn wens met dit boek iets over te dragen, maar nog belangrijker vind ik het dat het voor jou een open deur naar Gods Koninkrijk is.

De gemeente

Het is tijd voor een kerkdienst. Ik ben al vanaf zes uur op om mijn beeld- en geluidsapparatuur klaar te maken voor de dienst. Na een slaperig ritje zet ik mijn auto ergens neer en loop naar de kerkzaal. De zaal doet de bijzondere mensen die zich erin bevinden weinig recht, maar dat heeft ook wel een zekere charme.

Zo snel mogelijk installeer ik mijn audiovisuele apparatuur, zodat ik meteen kan gaan schrijven. Bij het ontbijt bedacht ik dat het interessant kon zijn om alles wat er tijdens de dienst gebeurt vast te leggen, dus daar ga ik.

Drie engelen lopen op en neer langs de rijen met stoelen terwijl ze zwaaiend met hun armen grote patronen maken. Blauwe waterdruppels glijden uit hun vingers. Hun lange groene gewaden versterken de schijnbaar willekeurige bewegingen die ze maken en lijken doordrenkt met hetzelfde water als dat ze door de zaal verspreiden.

Het aanbiddingsteam is zoals gebruikelijk aan het inspelen. De leden overleggen welke toonsoort het meest geschikt is voor het ene lied en op welk moment de drum het best kan invallen in het andere nummer. Niks ongewoons, maar om de een of andere reden ervaar ik een groeiend gevoel van verwachting. Dat komt niet door de engelen, die zijn er elke zondag om de zaal klaar te maken voor de dienst.

De dienst gaat bijna beginnen en de mensen druppelen binnen. Tijdens het inspelen werkt het aanbiddingsteam naar een climax toe en Gods aanwezigheid wordt steeds sterker merkbaar. Dan zet de band het eerste lied in en voelt het alsof

dit tegen een betonnen muur stukslaat. Vroeger vond ik dit een frustrerend moment van de dienst. Aan het begin is er bijna altijd wel een zekere weerstand voelbaar.

In die tijd gaf ik de gemeenteleden hiervan de schuld. Dat hield ik voor mezelf natuurlijk, want zo'n gedachte is niet erg christelijk. Tegenwoordig denk ik dat deze weerstand een soort natuurkracht is. Het beklimmen van een berg is een moeizaam en lastig proces, waarvoor veel inspanning, geduld en vaardigheid nodig zijn. Maar daar hoor je een bergbeklimmer niet over klagen. Die vertelt je alleen maar hoe fantastisch het uitzicht vanaf de top is. Soms denk ik dat iets meer waarde krijgt als je er in het begin voor moet vechten.

Ik zie nu drie nieuwe engelen bij het podium staan. Alle drie steken ze met kop en schouders boven de mensen uit. Ze heffen hun gespierde armen op, maar het kost ze moeite, alsof ze iets heel zwaars proberen op te tillen. Toch houden ze niet iets vast wat ik kan zien. Terwijl ze tegen die onzichtbare kracht worstelen, zie ik dat kleine groene plantjes zijn opgekomen op de plekken waar de drie zwaaiende engelen hun druppels hebben laten neerkomen. De plantjes groeien en krimpen in het ritme waarmee de engelen op het podium hun armen proberen op te tillen. Ik heb sterk de indruk dat ze met dezelfde weerstand worstelen die ik voel wanneer een dienst begint. Het is alsof ze het leven letterlijk uit de grond proberen te trekken.

Will, een van de aanbiddingsleiders, gaat achter de microfoon staan om met zingen te beginnen. Ik mag hem wel. Van waar ik zit, kan ik zijn hart zien, dat zo witheet gloeit dat het pijn doet aan mijn ogen. Will strekt zich uit naar zuiverheid. Het kan hem niet schelen hoe hoog of steil de berg is – hij wil naar de plek waar God wacht. En hij wil iedereen meenemen. Alles wat zijn gloeiende hart raakte, zou onmiddellijk vlam vatten en in rook opgaan, zoals wierook naar de hemel kringelt. Een hart als het zijne kan alles omzetten in een moment van

aanbidding. Gods aanwezigheid daalt neer in elke eredienst die ik meemaak, en toch sta ik er voortdurend versteld van hoe belangrijk de houding van ons hart is voor ons vermogen om die aanwezigheid te voelen.

Als het eerste lied zijn einde nadert, voel ik de weerstand nog steeds. Maar de planten van de engelen zijn tot aan het plafond gegroeid en slingeren zich als klimop langs het fluorescerende licht dat van boven straalt.

Het tweede lied begint en Laura, een andere aanbiddings-leider, neemt het over. Zodra zij begint te zingen, word ik met kracht omhoog getrokken. De muur achter het aanbiddingsteam krijgt de textuur en kleur van een lucht vol wolken en zonlicht. De planten die eerder zo hoog gegroeid waren, beginnen grote vlokken stuifmeel af te geven, die op het ritme van de muziek door de lucht wervelen. Aan het eind van het lied zingt ze een eenvoudige profetische tekst genaamd 'Sons and Daughters'. Onmiddellijk komen kracht en bemoediging tevoorschijn die op de gemeenteleden neerdalen in de vorm van onderdelen van een roodgloeiende wapenrusting. Ze glijden naadloos op hun huid en versmelten met hun botten.

Bij het derde lied worden we zo sterk in het liefdevolle hart van God getrokken dat ik een tijdje vergeet op te schrijven wat ik zie. Dit is zo'n moment waarop je echt oog in oog met God staat. Als ik de zaal rondkijk, zie ik bijna niets. De meeste engelen zijn weg, maar als ik me steeds op één persoon tegelijk richt, zie ik Jezus bij hem staan.

Als mens heb je een ander soort relatie met God dan de engelen. Ik begrijp het verschil niet altijd, maar af en toe gebeurt het dat zijn aanwezigheid een bepaalde intensiteit krijgt en alle engelen verdwijnen. Op zo'n moment gaat het alleen om God en ons.

Een vrouw op de derde rij heeft haar handen op haar hart gelegd. Jezus staat vlak voor haar en houdt haar handen vast terwijl Hij iets in haar oor fluistert. Een man ligt in het

gangpad met zijn gezicht plat op de vloer. Jezus knielt bij hem en legt zijn handen op de rug van de man.

Jezus komt bij alle mensen persoonlijk en doet dat toch allemaal tegelijk. De meesten communiceren ook op een of andere manier met hem. Mensen dansen, huilen, lachen of houden eenvoudigweg zijn hand vast. Anderen kijken echter de zaal rond met een verveeld gezicht en de armen over elkaar. Jezus is natuurlijk ook bij hen, maar daar staat Hij gewoon te wachten. Hij kijkt niet gefrustreerd of zelfs maar teleurgesteld. Hij wacht gewoon.

Ik stop even met schrijven omdat Jezus nu ook voor mij staat.

Laura voelt ook dat sommige van de aanwezigen deze uitnodiging om Jezus te ontmoeten niet aannemen. Het verdriet dat ik voel als ik zie dat mensen Hem negeren, klinkt door in haar stem als ze iedereen aanmoedigt om het moment te benutten. Ze bidt dat iedereen zijn aanwezigheid dieper gaat ervaren. Het gevoel van aanbidding verschuift van een persoonlijke ontmoeting naar een gezamenlijk ontzag.

Boven het aanbiddingsteam verschijnt een enorme troon. Onmiddellijk voel ik hoe de hele gemeente in de lofprijzing meegenomen wordt, zoals de naald van een kompas naar het noorden getrokken wordt. Ik geloof dat aanbidding in ons genetische ontwerp zit. Daarmee bedoel ik dat we zo gemaakt zijn dat we God herkennen wanneer Hij naar ons toe komt. En wanneer Hij dat doet, dan zingt ons hart al een loflied nog voordat onze mond de kans krijgt om open te gaan.

Behalve de omvang is er eigenlijk weinig bijzonder te zien aan deze troon. Maar vanwege het gevoel van macht dat ervan af straalt, durf ik er toch niet te lang naar te kijken. Jezus verlaat zijn plek bij elk van de mensen en neemt plaats op de stenen zetel. Nu is het niet meer zo dat ik niet naar de troon durf te kijken; ik kan het gewoon niet. Het voelt of de hele zaal door de aantrekkingskracht van de troon naar de plek getrokken wordt waar Jezus zit. De planten die aan het

begin van de dienst opkwamen, sturen nu nog meer bolletjes stuifmeel de zaal in.

Tijdens het vierde lied krijgt het gevoel van gezamenlijke lofprijzing een andere richting. Nu voel ik me niet langer verlamd van ontzag voor Gods kracht, maar verlang ik ernaar om zijn goedheid te prijzen. Het stuifmeel dat overal door de zaal zweeft, vat vlam. Elk vlokje brandt met een andere kleur en gloeit als de vonken die van een kampvuur opstijgen. Ze wervelen allemaal omhoog en opeens zijn de engelen terug. Ik weet niet of de engelen ermee beginnen of de mensen die dicht om het podium staan, maar de aanbidding gaat over in dans. Uit die dans vloeit een ongekende feeststemming voort.

Als het vijfde lied weerklinkt, gaat Jezus opnieuw bij elke aanwezige persoonlijk staan. Een paar mensen erkennen zijn aanwezigheid nog steeds niet, maar het zijn er duidelijk minder dan eerst. De lofprijzing verandert al snel van een intiem gesprek in een gezamenlijke feestvreugde. Jezus begint wild door de zaal te dansen en alle engelen doen met Hem mee.

Een van de assistent-voorgangers staat op en begint te profeteren. Ze vertelt de mensen dat dit een bijzondere gelegenheid is om God te ontmoeten. Terwijl ze spreekt, staat een grote, gespierde engel achter haar die met een enorme voorhamer op de grond slaat. Bij elke slag gaan er rimpels door de lucht en worden er stofwolken de lucht in geslagen, samen met een massa kleurrijke, gloeiende kooltjes die op de grond waren gevallen.

De voorganger nodigt de gemeente uit om het laatste lied nog een keer te zingen. Dit gaat als vanzelf over in een nieuwe massale dans. De band zet een ander profetisch lied in: 'Ketenen worden verbroken, ketenen worden verbroken ... De sluiers vallen weg, de sluiers vallen weg.' Het zou beter bij de situatie gepast hebben als ze hadden gezongen: 'Ketenen ontploffen in duizenden piepkleine stukjes ... Sluiers vatten vlam en verbranden volledig.' Maar dat zou dan weer niet op de melodie van het lied passen, neem ik aan.

Terwijl iedereen danst, worden de ketenen die rond ongeveer een op de vijf mensen in de zaal gewikkeld zijn witheet – hetzelfde merkwaardige soort witheet als het brandende hart van Will en Laura die de zang leiden. Dan vallen de ketenen in duizenden stukjes uiteen. De sluier die over het gezicht van een aantal mensen hangt, verbrandt tot er niets van over is. Dit alles gecombineerd met de kleurige gloeiende kooltjes in de lucht en de dansende engelen en mensen komt aardig in de buurt van hoe ik me voorstel dat het in de hemel moet zijn.

Uit het drumstel komen kanonschoten van licht en kleur wanneer de drummer een laatste drumsolo ten beste geeft. Jezus grijpt armenvol van het licht en strooit het uit over de mensen, terwijl Hij het steeds opnieuw uitschatert. De voorganger die op het rooster staat om te preken, ligt plat op de grond ergens in de buurt van de voorste rij. De mededelingen en de offergave worden slechts onderbroken door het gekreun uit de hoek waar de voorganger ligt. Ik ga op mijn stoel staan om beter te kunnen zien wat er gebeurt, en zie dat Jezus over Hem heen gebogen staat en beide handen op zijn borstkast heeft gelegd.

Nadat hij op het podium wordt uitgenodigd, hijst de voorganger zich weer overeind en begint te spreken. Een stroom van vloeibaar licht draait als een tornado om zijn lichaam heen. Om de paar seconden schiet het licht in zijn mond en straalt het door zijn borstkas heen, wat er elke keer voor zorgt dat hij weer kreunt. Logisch dat hij nauwelijks in hele zinnen kan spreken en dat hij een groot deel van zijn preek vanaf de vloer houdt. Maar het is een van de krachtigste preken die ik ooit van hem gehoord heb.

Wat ik hier omschreven heb, is een beeld van wat er in onze gemeente in de geestelijke wereld gebeurt. Bijeenkomsten

en diensten vind ik fascinerend. Al zo lang ik me kan herinneren, ben ik wekelijks in een gemeente geweest en ze zijn allemaal anders. Ik heb zelfs overwogen om een heel boek te schrijven over wat er in de geestelijke wereld gebeurt in allerlei verschillende soorten gemeenten.

Mensen die net als ik al hun hele leven naar de kerk gaan, zijn vaak uitgeblust geraakt en verzinnen smoesjes om niet te hoeven gaan. Anderen zijn zo gewend aan de lauwheid van de wekelijkse rituelen dat ze schrikken van elke verandering en er aanstoot aan nemen. Dit is een generalisatie, maar het klopt vaak wel. Toch zijn er ook uitzonderingen. Ik denk dat de ontevredenheid waardoor sommige mensen de kerk verlaten, anderen juist motiveert om nieuwe, frissere wegen te vinden om uitdrukking te geven aan hun liefde voor God.

Ik doel hierbij niet zozeer op de traditionelere kerken. Vaak genoeg merk ik dat mensen die tegen de structuren van de kerk tekeergaan, vanuit dezelfde religieuze geest opereren als die ze proberen te veroordelen. Ze nemen dan aan dat de ene structuur in zichzelf God meer behaagt dan de andere. Nu zal dit in sommige gevallen best kloppen, maar het doel van de kerk is om een plek te creëren waar Gods volk met elkaar in contact komt, toegerust wordt, elkaars overwinningen viert en samen God aanbidt.

Ik ben er nu meer dan tien jaar mee bezig om een dieper inzicht te krijgen in de gave van het zien in de Geest en ik kan maar één conclusie trekken: er is veel te veel. Er is te veel vreugde, te veel heerlijkheid, te veel van Gods aanwezigheid, er zijn veel te veel mooie dingen die Hij tegen zijn kinderen wil zeggen. Er zijn te veel wonderen die klaarliggen en zo kunnen plaatsvinden. Er zijn te veel doorbraken en te veel overwinningen, er is te veel herstel. Er is veel te veel van dat alles om slechts door één persoon of één bepaalde groep ervaren te worden.

Ik ben ervan overtuigd dat wat God in de wereld doet, te groot is voor één gemeente of één kerkgenootschap. Alles wat

er in de Geest gebeurt, is te groot en te mooi om maar door een paar mensen gezien te worden. Ik heb niet eens geprobeerd om al die mooie dingen een plek te geven in dit boek. Dat zou een onmogelijke opgave zijn. Ik heb een paar sleutelverhalen gekozen om je te laten proeven van wat er allemaal is. Ik geloof namelijk dat God wil dat ook jij leert zien wat er in de geestelijke wereld gebeurt.

Blake K. Healy

Blake is een begenadigd auteur, spreker en visionair die bekendstaat om zijn scherpe zicht in de geestelijke wereld. Vanuit zijn persoonlijke ervaringen en ontmoetingen met het bovennatuurlijke biedt Blake een uniek perspectief op spiritualiteit, geloof en de onzichtbare wereld.

De oorspronkelijke Engelstalige uitgave van dit boek, *The Veil*, is een bestseller die lezers over de hele wereld fascineert. Het boek geeft je een kijkje achter de schermen van de geestelijke wereld en moedigt je aan tot een diepere intimiteit met God.

Als schrijver en spreker inspireert Blake mensen om te ontdekken hoeveel openbaring God wil geven. Het is zijn passie om de onzichtbare realiteit om ons heen zichtbaar te maken. Zo helpt Blake mensen de liefde van God te ontdekken.

Blake maakt deel uit van het leiderschapsteam van Bethel Atlanta en woont in Tyrone, Georgia, met zijn vrouw April en hun vijf kinderen: Haydon, Finnley, November, Ender en Sybil. Naast alle voetbalwedstrijden en schoolvoorstellingen houden de Healy's van wandelen, kamperen, zwemmen in meertjes en lekker ontspannen op het strand.

blakekhealy.com
patreon.com/blakehealy
facebook.com/blake.healy.7

DE ONZICHTBARE WERELD ZICHTBAAR

Al van jongs af aan ziet Blake Healy engelen en demonen net zo duidelijk als hij jou zou zien als je voor hem stond. Tijdens de aanbidding ziet hij engelen dansen en mensen bemoedigende woorden fluisteren. Hij ziet hoe demonen zich aan mensen vastklampen om verslaving en bitterheid in stand te houden. Eerst overweldigt het hem, maar gaandeweg ontdekt hij de zegen van het zien.

Zien is een fascinerend en geloofsopbouwend levensverhaal dat je bewust maakt van de onzichtbare wereld om je heen. Terwijl je leest hoe God zijn engelen voor de mensen inzet, groeit je verlangen naar een diepere relatie met Hem. Dit boek zet je aan tot het gebruik van je geestelijke zintuigen, zodat ook voor jou de onzichtbare wereld zichtbaar wordt.

Zien moedigt je aan om je uit te strekken naar een volwassen bovennatuurlijk leven met Jezus.

– *Sven Leeuwestein*

Ik vond het heel jammer dat ik dit boek uit had!

– *Bill Johnson*

BLAKE K. HEALY is een auteur, spreker en visionair die bekendstaat om zijn scherpe zicht in de geestelijke wereld. Hij is directeur van de Bethel Atlanta School of Supernatural Ministry en maakt deel uit van het leiderschap van Bethel Atlanta in Georgia. Blake en zijn vrouw April wonen in Tyrone en hebben vijf kinderen op wie ze erg trots zijn.

